Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 63 105 van 15 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 7 april 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard, aan verzoekster ter kennis gebracht op 9 maart 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die *loco* advocaat E. STESSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Chinese nationaliteit te zijn.

Op 25 oktober 2005 legt verzoekster een aankomstverklaring af bij de gemeente Sint-Joost-Ten-Node. Verzoekster is in het bezit van een visum type C, geldig van 15 oktober 2005 tot 25 oktober 2005.

Wanneer verweerder een bevel om het grondgebied te verlaten wil laten betekenen aan verzoekster blijkt dat verzoekster niet meer kan worden aangetroffen op het door haar opgegeven adres.

Op 9 december 2009 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 22 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoekster ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 9 maart 2011 aan verzoekster ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

" *(…)*
Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.12.2009 werd ingediend door:

Z.,M.(…) (R.R.:(…))
Nationaliteit: China/Volksrep./
Geboren te S.(…) op (…)
Adres: (…), 1050 Elsene

In toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 22 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009, maar zij voldoet echter niet aan de cumulatieve voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op deze basis. Betrokkene slaagt er immers niet in om aan te tonen dat zij sinds ten minste 31 maart 2007 ononderbroken op het grondgebied verblijft. Betrokkene legt een aankomstverklaring d.d. 17 oktober 2005, medische attesten en attesten van de gemeente Sint-Joost-ten-Node voor d.d. 29.11.2005, 02.12.2005 en 25 oktober 2005, 09.12.2005 en een onbetaalde ziekenhuisrekening d.d. 27.02.2006 voor. Bovendien werd haar aanvraag tot verlenging van het visum d.d. 25 oktober 2005 geweigerd op 08.02.2006 en werd deze nooit betekend omdat zij niet (meer) resideerde op de door haarzelf doorgegeven woonplaats. Deze attesten kunnen enkel aantonen dat betrokkene voor 31 maart 2007 reeds op het Belgische grondgebied heeft verbleven, maar bewijzen geenszins dat zij hier ononderbroken verblijft sinds 31 maart 2007.

Het feit dat betrokkene een arbeidscontract van een jaar d.d. 06.12.2009 voorlegt, werkbereid is, regelmatig tandarts en dokter bezoekt, daar een attest van voorlegt, sociale banden en vriendschapsbanden zou hebben opgebouwd en kennis van het Nederlands zou hebben en daar inspanningen voor geleverd zou hebben, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Betrokkene beweert dat zij vreest voor vervolging indien zij eventueel zou terugkeren naar haar land van herkomst. Zij legt echter geen persoonlijke bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene vreest voor vervolging volstaat niet om als grond aanvaard te worden. Bovendien wordt er enkel van betrokkene verwacht dat zij het Schengengrondgebied verlaat.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een gevaar betekende voor de openbare orde of nationale veiligheid en dat zij geen manifeste fraude beging, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

(…)"

Op 9 maart 2011 wordt aan verzoekster een bevel betekend om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt aan verzoekster ter kennis gebracht op diezelfde dag.

2. Ontvankelijkheid

Verzoekster stelt aan het eind van haar verzoekschrift dat zij de vernietiging vraagt van de beslissing van 22 februari 2011 met bevel om het grondgebied te verlaten. In zoverre verzoekster hiermee de nietigverklaring verzoekt van het bevel om het grondgebied te verlaten van 9 maart 2011 merkt de Raad voor vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) op dat verzoekster geen middelen aanvoert tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 9 maart 2011, zodat het beroep in zoverre het gericht zou zijn tegen dit bevel, onontvankelijk is.

3. Onderzoek van het beroep

In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het motiveringsbeginsel.

Ter adstruering van haar middel zet verzoekster uiteen wat volgt:

"*Dat het eerste en enige middel tot nietigverklaring is afgeleid uit de schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en uit de schending van het motiveringsbeginsel;*

Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn;

Dat deze laatste uitdrukkelijke motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven;

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Doordat de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid de aanvraag tot regularisatie ingediend door verzoekster op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond verklaart omwille van volgende redenen:

(…)

Dat de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid de aanvraag van verzoekster dan ook ongegrond verklaart nu verzoekster niet zou aantonen dat zij sinds tenminste 31 maart 2007 ononderbroken op het Belgische grondgebied verblijft en verzoekster derhalve niet zou voldoen aan de cumulatieve voorwaarden gesteld in het criterium 2.8B van de vernietigde instructie dd. 19 juli 2009;

Dat de instructie onder punt 2.8.B dienaangaande als volgt, vermeldde:

"Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling die het centrum van zijn affectieve sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.

Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.

Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

B. Of de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf heeft in België en die een kopij van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt,

hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar, hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon. Hiertoe moet het dossier binnen de drie maanden na de aanvraag aangevuld worden met een positief advies afgeleverd door de Gewesten betreffende de aanvraag arbeidskaart B.

Of

Moet het dossier aangevuld worden met een arbeidskaart B afgeleverd door de Gewesten, en dit op basis van een Attest van Immatriculatie van drie maanden afgeleverd met dit doel.

Bij zijn onderzoek naar de duurzame lokale verankering in België zal de minister of zijn gemachtigde zich niet laten leiden door één factor, maar hij zal kijken naar het geheel van de feitelijke elementen samen.

Onderstaande feitelijke elementen worden door de minister of zijn gemachtigde in het onderzoek weerhouden, naast de eerder genoemde voorwaarden:

- *Sociale banden in België. De schoolloopbaan en inburgering van de kinderen*
- *Kennis van één van de landstalen, of alfabetiseringscursussen gevolgd hebben.*
- *Werkverleden en werkbereidheid, beschikken over de kwalificaties of competenties afgestemd op het arbeidsaanbod om, inzake knelpuntberoepen, uitzicht hebben op werk en / of de mogelijkheid hebben om in het eigen levensonderhoud te voorzien."*

Dat verzoekster evenwel wel degelijk ononderbroken in België heeft verbleven sedert 25 oktober 2005, zoals blijkt uit volgende stukken en gegevens:

- *Verzoekster arriveerde in België op 25 oktober 2005, waarvan aankomstverklaring werd opgesteld bij de gemeente te Sint-Joost-ten-Node;*
- *Verzoekster bood zich bij de gemeentediensten te Sint-Joost-ten-Node aan op 9 november 2005, 29 november 2005 en 16 februari 2006;*
- *Uit de medische documenten komt tevens vast te staan dat verzoekster minstens sedert december 2005 behandelingen onderging;*
- *Diverse foto's werden genomen in de periode van eind 2005 tot eind 2007:*
- *Mevrouw G.S.(…) verklaart verzoekster sedert 2005 te kennen en dat zij gedurende de ganse periode in België heeft verbleven:*
- *Mevrouw B.(…) verklaart dat verzoekster via Mevrouw G.S.(…) het appartement gelegen te (…), 1060 Brussel huurde van 1 februari 2007 tot 30 januari 2010*
- *Dokter K.(…) attesteert dat verzoekster hem regelmatig bezocht in de periode 2007- 2009;*

Dat verzoekster uiteraard niet van iedere dag van haar verblijf in België een document of bewijsstuk kan voorleggen, wat evenmin, gelet op onredelijkheid, van verzoekster kan verwacht worden;

Dat verzoekster wel kan aantonen dat zij in de periode van 1 februari 2007 – 30 januari 2010 een appartement huurde te 1060 Brussel, (…), weliswaar via tussenkomst van Mevrouw G.S.(…). nu het als illegaal verblijvende niet evident is om een woning te huren, en hiermee dan ook onomstotelijk aantoont ononderbroken in België te hebben verbleven;

Dat er door de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid verder geen betwisting wordt gevoerd dat verzoekster aan de andere cumulatieve voorwaarden van de vernietigde instructie voldoet en derhalve een arbeidsovereenkomst van minstens één jaar kan voorleggen, met minimumverloning;

Dat verzoekster inderdaad arbeidsovereenkomst van één jaar ondertekende bij BVBA (…) te Balen, met arbeidsduur ad 38 uur per week en met verloning ad 1400 euro bruto per maand, hetwelk het minimumloon in de sector uitmaakt;

Dat de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen;

Dat verder uit de bewoordingen van de beslissing blijkt dat de aanvraag van verzoekster enkel werd getoetst aan de bepalingen van de instructie dd. 19 juli 2009, doch niet aan de bepalingen van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet;

Dat er inderdaad niet wordt gemotiveerd waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, hoewel verzoekster thans meer dan 5 jaar in België verblijft en onmiddellijk kan tewerkgesteld worden, nadat verzoekster haar verblijfsvergunning heeft mogen bekomen;

Dat indien verzoekster niet zou voldoen aan de cumulatieve voorwaarden van de vernietigde instructie dd. 19 juli 2009, quod non, betekent dit uiteraard nog niet per definitie dat verzoekster niet in aanmerking zou kunnen komen voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet;

Dat opdat aan de motiveringsplicht wordt voldaan, de motieven kenbaar, juist en draagkrachtig dienen te zijn, in feite en in rechte aanwezig te zijn en de beslissing kunnen verantwoord en;
Dat ingeval de bestreden beslissing, zoals in casu, een niet bestaande rechtsgrond toepast (vernietigde instructie dd. 19 juli 2009), hieraan niet is voldaan;"

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerende motief aangeven op grond waarvan zij is genomen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief aangeeft op grond waarvan deze is genomen. Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet, vastgesteld dat de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoekster ontvankelijk, doch ongegrond is. In de bestreden beslissing wordt nader gemotiveerd dat niettegenstaande de instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd, de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zich ertoe engageert om de criteria van de vernietigde instructie binnen zijn discretionaire bevoegdheid te blijven toepassen. Vervolgens verduidelijkt de gemachtigde van de staatssecretaris in de motivering van de bestreden beslissing waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor een regularisatie op basis van het criterium 2.8B van de voormelde instructie. Dienaangaande motiveert de bestreden beslissing dat hoewel verzoekster een arbeidsovereenkomst voorlegt, verzoekster geen ononderbroken verblijf in België sinds 31 maart 2007 aantoont. De aankomstverklaring van verzoekster, de neerlegde medische attesten, de attesten van de gemeente Sint-Joost-Ten-Node en de onbetaalde ziekenhuisrekening kunnen enkel aantonen dat verzoekster voor 31 maart 2007 op het Belgische grondgebied heeft verbleven maar bewijzen geenszins dat zij hier ononderbroken verblijft sinds 31 maart 2007. Verweerder stelt vast dat de aanvraag tot verlenging van het visum van verzoekster werd geweigerd maar dat deze beslissing nooit aan haar werd betekend omdat verzoekster niet meer resideerde op de door zichzelf doorgegeven woonplaats. Verder meent verweerder dat de door verzoekster aangehaalde elementen inzake integratie niets af doen aan de voorwaarden die worden gesteld met betrekking tot de instructie van 19 juli 2009. Waar verzoekster aanhaalt dat zij vreest voor vervolging in haar land van herkomst meent verweerder dat er geen persoonlijke bewijzen worden voorgelegd die deze bewering staven. Verder wordt gesteld dat van elke vreemdeling die in België verblijft, wordt geacht dat hij zich houdt aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt de voormelde motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoekster bekritiseert de motivering waardoor zij aantoont de juridische en feitelijke overwegingen te kennen, zodat *in casu* is voldaan aan het normdoel van de formele motiveringsplicht.

Noch een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet, noch een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen worden aangetoond door verzoekster.

Verzoekster doelt met haar uiteenzetting op een schending van de materiële motiveringsplicht. De Raad benadrukt dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort om zich bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekster levert geen kritiek op de motivering van de bestreden beslissing uitgezonderd waar verweerder toepassing maakt van de instructie van 19 juli 2009 en stelt dat verzoekster geen ononderbroken verblijf heeft in België sinds 31 maart 2007.

Verzoekster stelt dat zelfs als mocht ze niet in aanmerking komen voor een machtiging tot verblijf op basis van de cumulatieve voorwaarden van de vernietigde instructie van 19 juli 2009, dit nog niet per definitie zou betekenen dat verzoekster niet in aanmerking zou komen voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Artikel 9*bis*, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."

Uit deze bepaling vloeit voort dat de bevoegde minister of staatssecretaris over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt wat betreft het al dan niet toekennen van een verblijfsmachtiging. Het komt aan hem toe te oordelen op welke wijze hij deze bevoegdheid zal aanwenden. De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft zijn beoordelingsvrijheid en derhalve ook deze van de ambtenaren die als gemachtigden optreden deels aan banden gelegd door het publiek maken van beleidslijnen, waaronder de "*Instructie m.b.t. de toepassing van het oude artikel 9,3 en het artikel 9bis van de vreemdelingenwet."*

De Raad merkt op dat de instructie van 19 juli 2009 door de Raad van State werd vernietigd in zijn arrest nr. 198.769 van 9 december 2009. De voormelde instructie werd vernietigd omdat de instructie geen ruimte meer toeliet voor appreciatie, doordat meteen was voldaan aan de voorwaarde van de buitengewone omstandigheden zoals voorzien in de vreemdelingenwet, wanneer werd voldaan aan de in de instructie opgenomen criteria en dit terwijl enkel de wetgever de aanvragende vreemdeling kan ontslaan van de verplichting aan te tonen dat er in zijn geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn. *In casu* dient er op gewezen te worden dat de bestreden beslissing echter geen beslissing is houdende de onontvankelijkheid van de regularisatieaanvraag, maar wel een beslissing aangaande de gegrondheid van de regularisatieaanvraag. De vraag of voldaan is aan de voorwaarden van de buitengewone omstandigheden en welke buitengewone omstandigheden dan wel werden aanvaard, is hier niet aan de orde.

Wat betreft de gegrondheid van de aanvraag maakt de verwerende partij inderdaad gebruik van de criteria van de instructie. Dit wordt niet betwist door de verwerende partij. Uit de overwegingen van voormeld vernietigingsarrest van de Raad van State kan evenwel niet afgeleid worden dat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet de mogelijkheid heeft om een beleidslijn uit te zetten of dat het hem niet zou zijn toegestaan om – louter wat betreft de beoordeling ten gronde van een aanvraag om machtiging tot verblijf – de duidelijke criteria die reeds werden opgenomen in de vernietigde instructie te hernemen. Zoals hiervoor reeds werd aangegeven, beschikt de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid. Het staat de verwerende partij vrij om binnen haar ruime discretionaire bevoegdheid, die zij put uit artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet, objectieve criteria te bepalen op grond waarvan zij een machtiging tot verblijf toekent. Zoals hiervoor gesteld dienen de gehanteerde criteria objectief te zijn, daar een ruime discretionaire bevoegdheid echter niet betekent dat de verwerende partij

willekeur mag hanteren. Door binnen het raam van haar discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als waren het nieuwe criteria voor een beoordeling ten gronde van de regularisatieaanvraag, kan aan de verwerende partij geen willekeur, noch een schending van artikel 9*bis* worden verweten. De criteria en voorwaarden gesteld in de instructie van 19 juli 2009 werden immers vastgesteld om op eenvormige wijze te bepalen of een vreemdeling in aanmerking komt voor een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet. Het is niet omdat verzoekster het niet eens is met de beoordeling in de bestreden beslissing dat ze hiermee aantoont dat de verwerende partij een kennelijk onredelijke invulling heeft gegeven aan de bepaling van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Deze beoordeling in de bestreden beslissing toont eveneens aan dat verweerder rekening heeft gehouden met artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet nu de bestreden beslissing een onderscheid maakt tussen de elementen die de ontvankelijkheidsfase betreffen en deze die de gegrondheidsfase betreffen en waarbij het de verwerende partij in de gegrondheidsfase vrij staat de criteria te bepalen om een machtiging tot verblijf toe te kennen op basis van de door haar bepaalde voorwaarden.

Verzoekster heeft in haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet van 9 december 2009 aangegeven zich te beroepen op criterium 2.8B van de instructie van 19 juli 2009.

De verwerende partij kon binnen haar discretionaire bevoegdheid aldus nagaan of verzoekster in aanmerking komt voor een regularisatie op basis van criterium 2.8B van de instructie van 19 juli 2009.

In de instructie van 19 juli 2009 wordt het volgende vermeld:

"Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.
Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.
Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.
Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:
(…)
B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon."

Met betrekking tot criterium 2.8B wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

"*Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009, maar zij voldoet echter niet aan de cumulatieve voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op deze basis. Betrokkene slaagt er immers niet in om aan te tonen dat zij sinds ten minste 31 maart 2007 ononderbroken op het grondgebied verblijft. Betrokkene legt een aankomstverklaring d.d. 17 oktober 2005, medische attesten en attesten van de gemeente Sint-Joost-ten-Node voor d.d. 29.11.2005, 02.12.2005 en 25 oktober 2005, 09.12.2005 en een onbetaalde ziekenhuisrekening d.d. 27.02.2006 voor. Bovendien werd haar aanvraag tot verlenging van het visum d.d. 25 oktober 2005 geweigerd op 08.02.2006 en werd deze nooit betekend omdat zij niet (meer) resideerde op de door haarzelf doorgegeven woonplaats. Deze attesten kunnen enkel aantonen dat betrokkene voor 31 maart 2007 reeds op het Belgische grondgebied heeft verbleven, maar bewijzen geenszins dat zij hier ononderbroken verblijft sinds 31 maart 2007."*

Het kernpunt van de betwisting is of verzoekster voldoet aan de voorwaarden van een ononderbroken verblijf in België sinds 31 maart 2007 om een gegronde aanvraag tot regularisatie in België te kunnen indienen. Verzoekster is van oordeel dat ze dit voldoende heeft aangetoond.

Uit de stukken van het administratief dossier en meer bepaald de aanvraag van verzoekster, blijkt dat zij volgende staving stukken heeft neergelegd: een aankomstverklaring bij de gemeente Sint-Joost-Ten-Node waaruit blijkt dat zij in België is aangekomen op 17 oktober 2005 om er te verblijven tot 25 oktober 2005, een arbeidsovereenkomst gedateerd op 6 december 2009, een attest van de gemeente van inontvangstname van een medisch attest gedateerd op 29 november 2005, een factuur van 2 december

2005 van het ziekenhuis voor de verzorging die zij er gekregen heeft op 25 oktober 2005, een medisch attest van 25 oktober 2005 en een ziekenhuisfactuur van 9 december 2005, alsook van 27 februari 2006.

Uit lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij alle door verzoekster in haar aanvraag voorgelegde gegevens is nagegaan. Het is niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om uit de bij de aanvraag bijgevoegde stukken af te leiden dat verzoekster niet beschikt over een ononderbroken verblijf in België sinds 31 maart 2007. Uit de datering van de voorgelegde attesten blijkt immers dat verzoekster vóór 31 maart 2007 op het Belgische grondgebied heeft verbleven, doch geenszins dat zij hier ononderbroken verblijft sinds 31 maart 2007.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar de bijgevoegde foto's, verklaringen en een huurovereenkomst wijst de Raad er op dat daargelaten de beoordeling of deze elementen een ononderbroken verblijf in België sinds 31 maart 2007 bewijzen, verzoekster heeft nagelaten deze documenten bij te voegen bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf. De regelmatigheid van een bestuursbeslissing wordt echter beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Het kan de verwerende partij aldus niet ten kwade worden geduid geen rekening te hebben gehouden met de gegevens die verzoekster thans voor het eerst bij haar verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bijvoegt.

De verwerende partij is in alle redelijkheid tot het besluit gekomen dat verzoekster niet beschikte over een ononderbroken verblijf in België sinds 31 maart 2007.

Zoals blijkt uit het administratief dossier is de gemachtigde van de staatssecretaris uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en dit in alle redelijkheid. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt door verzoekster niet aannemelijk gemaakt, noch blijkt dit uit het administratief dossier.

Het eerste en enig middel van verzoekster is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS J. CAMU